

ΕΠΙΚΑΙΡΑ

Οι δασκάλισες ζητούν με υπόμνημά τους από την επιτροπή που οργανώθηκε για να κανονίσει το δημοσιευπαλληλικό ζήτημα, όταν είναι έγγαμες και αποχωρούν από την υπηρεσία ύστερα από δεκαπεντάχρονη δουλειά, να πέρνουν σύνταξη, ανάλογα με τα χρόνια της υπηρεσίας τους. 'Αναγνωρίσαμε πάντα πώς; είναι δίκαιο όταν ένας υπάλληλος αποχωρεί από την υπηρεσία του ύστερα από ένα ωρισμένο χρονικό όριο—τουλάχιστο 10 χρόνια—να πέρνει ένα μέρος των καταβολών του, είτε έφ' άπαξ, είτε σ'άν σύνταξη. Νομίζουμε λοιπόν πώς το αίτημα αυτό, θάπρεπε να τεθεί γενικά και να περιλάβη όλους τους υπαλλήλους και των δύο φύλων. Στο δασκαλικό μάλιστα στάδιο, με την εξαντλητική του δουλειά, είναι όχι μόνο δίκαιο και απαραίτητο για τους ανθρώπους που το διάλεξαν, μα και σκόπιμο και ωφέλιμο και για τα παιδιά που διδάσκουν. Οι νέοι διδάσκαλοι και των δύο φύλων θάχουν πλιότερο ζήλο και μεγαλύτερη θέρμη για τη δουλειά τους. Και τα παιδαγωγικά συστήματα πρέπει ν' ανανεώνονται και να συγχρονίζονται σ'ε κάθε γενεά, που δ'εν μπορεί να προεξοφλή τις ανάγκες της γενεάς που έρχεται. Γι'αυτό το προκείμενο ζήτημα πρέπει να εξετασθή από τη γενική του άποψη με μεγάλη σοβαρότητα από τις δασκαλικές οργανώσεις. 'Αφού μάλιστα, σύμφωνα με το υπόμνημα, το Κράτος έχει και ωφέλεια οικονομική αντικαθιστώντας τους παλιούς δασκάλους που με τα επιδόματα των έτών υπηρεσίας πέρνουν πολύ μεγαλύτερους μισθούς, θά είχε και όλικό συμφέρον ακόμα να αντικρύσει έτσι το ζήτημα.

* *

Και πάλι οι ράπτριες έματιμοσ στρατοσ ζητούν από την Κυβέρνηση το δίκαιο τους. Είναι ίσως ή έκαστη φορά που το ζητούν ανεβοκατεβαίνοντας στα ύπουργικά γραφεία και απαντώντας ή την άδιαφορία ή ψεύτικες υποσχέσεις ή και κάποτε έμπαιγμούς. Και όμως κάθε τάξη ανθρώπων που χάνει τη δουλειά της όμαδικά, άποζημιώνεται και στον τόπο μας. Πρέπει τάχα να πεθάνουν της πείνας οι γυναίκες αυτές, που το Κράτος με μιá ληστρική σύμβαση τους στέρησε τη δουλειά

τους και τὸ ψωμί τους; Μήπως γιατί σάν γυναῖκες δὲν εἶναι ἀκόμα ψηφοφόροι;

* *

Μὲ πολλὴν εὐχαρίστηση διαβάσαμε τὸ πρῶτο φύλλο τῆς «Γυναικείας Σοσιαλιστικῆς ζωῆς». Τὸ πρόγραμμα τῆς ὅσο τοῦλάχιστον ἔχει δημοσιεφτῆ, κατὰ τὸ πλείστον εἶναι τὸ ἴδιο μὲ τὸ πρόγραμμα τοῦ Συνδέσμου μας ὅπως ἔχει διατυπωθῆ καὶ διαμορφωθῆ ἀπὸ τὴν καθόλου δράση του. Ἐτονίσαμε πάντοτε πῶς; γιὰ ὅλα τὰ ζητήματα καὶ γιὰ τὴν προαγωγή τους, εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀκούονται ὅλες οἱ ἀπόψεις. Γι' αὐτὸ πιστεύομε πῶς καὶ τὸ δελτίο αὐτὸ θὰ συμβάλει πολὺ στὴ γυναικεία κίνηση τοῦ τόπου μας.

* *

Μεγάλα σχέδια ἀνακοινώνονται γιὰ τὴν ἐκπαιδευτικὴ ἀναγέννηση. Μὰ ἀκόμα τίποτα δὲν εἶδαμε γιὰ τὴν πραγματικὴ καταπολέμηση τοῦ ἀναλφαθητισμοῦ ὄχι μόνο τῆς νέας γενεᾶς, μὰ καὶ τῶν ἐνήλικων. Αὐτὸ εἶναι τὸ πιὸ ἐπείγον ζήτημα ποῦ ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ ἀμεση λύση, μὲ συστηματικὰ μέτρα. Κανένας δὲν ἀγνοεῖ τὸ πλῆθος τῶν ἀγράμματων καὶ στὶς πόλεις καὶ στὴν ὑπαιθρο ἀλλ' ἔταν κι αὐτὴ ἡ Τουρκία ὀργανώνει πόλεμο τῆς ἀγραμματοσύνης μὲ τὴν ἐκπαίδευση καὶ τῶν ἐνήλικων, ἐμεῖς συζητοῦμε γιὰ τὰ ἐκπαιδευτικὰ συστήματα. Μὰ τοῦλάχιστον ἂς φροντίσομε πρῶτα πρῶτα νὰ μάθουν κἂν ἀνάγνωση ὅσοι ἔχουν ἤδη μείνει ἀγράμματοι, καὶ αὐτοὶ δὲν εἶναι γέροι, εἶναι οἱ ἄνδρες, καὶ οἱ γυναῖκες τῆς σημερινῆς γενεᾶς, οἱ ἔφηβοι οἱ νέες, καὶ τὰ παιδιὰ ἀκόμα τῆς αὐριανῆς, ποῦ ἔχομε ἤδη καταδικάσει στὸ σκοτάδι. Μὰ ποιὸς αἰσθάνθηκε τάχα βαθεῖα τὴν εὐθύνη ἀπέναντί τους;

* *

Απὸ τὸν σημερινὸ ὑφυπουργὸ τῆς Ὑγιεινῆς περιμένομε περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλο, νὰ ὀργανώσῃ τὴν κοινωνικὴ πρόνοια γιὰ τὸ παιδί καὶ στὸν τόπο μας. Στὴν κρῶτη σειρά τῶν μέτρων του, ἐλπίζομε πῶς θὰ περιλάβῃ τὴ διευκόλυνση τῆς ἐργαζόμενης μητέρας καὶ τὴν προστασία τοῦ παιδιοῦ τῆς. Βρεφονομικοὶ σταθμοὶ εἶναι ἀνάγκη νὰ ὑπάρχουν σ' ὅλες τίς λαϊκῆς συνοικίες τῶν Ἀθηνῶν. Ἡ ἀνάγκη τους εἶναι ἐπιταχτικὴ αὐτὸ τὸ ξέρε, ὁ κ. Δοξιάδης.

* *

Στὶς 16 Δεκεμβρίου Σάββατο καὶ Κυριακὴ θὰ γίνῃ ἡ μεγάλη ἀγορὰ ποῦ ἀναγγείλαμε ἤδη ὀργανωμένη ἀπὸ τὸ **Σύνδεσμός** μας τὸ **Ὁρφανοτροφεῖο Ἐθνικὴ στέγη** καὶ ἄλλα σωματεῖα. Ἀπευθυνόμεθα καὶ πάλιν σ' ὅλα τὰ μέλη τοῦ Συνδέσμου καὶ τοὺς ἀναγνώστες τοῦ Ἀγῶνα καὶ τοὺς παρακαλοῦμε νὰ μῖς στείλουν τὸ ταχύτερο στὰ γραφεῖα μας κάθε μέρα 12—1 ὅποιαδήποτε ἀντικείμενα, κομψοτεχνήματα ἢ χειροτεχνήματα κατάλληλα, γιὰ νὰ πωληθοῦν ὑπὲρ τοῦ Συνδέσμου. Εἶναι ἀνάγκη νὰ συνεισφέρουν ὅλα τὰ μέλη μας, ἀνάλογα μὲ τίς δυνάμεις τους. Κάθε προσφορὰ ὅσοδήποτε μικρὴ, θὰ εἶναι τὸ ἴδιο εὐπρόσδεχτη.